

вѣрна дѣша та въ тѣлото, и ти благодаримъ тебе раке божій, и ти се молимъ раке божій, да мѣ помажешъ свѣтлымъ мѣромъ: ахъ се вѣставамъ въ проклѣта Несторіева словѣрїа, и исповѣдаемъ присно дѣвѣ Марію истинную кѣти Богородицѣ: и молимъ нейно благоутробіе, и менѣ не достойнаго да мѣ приѣме тамъ, гдѣто се нейны раки. Това члѣ старецо, и се зарадѣвалъ, и ѡишлѣ въ Іерусалимъ, послѣ ѡишлѣ въ пѣстына и поживѣали заведнѣ бо-гоубѣднѣ, и прешли на вѣчною жїзнь.

Ч Х Д О 20.

СѢ ІѡАННѢ КѢКѢЗЕЛѢ.

Имало во великій градъ дїррахіа єдно момче, и-менемъ Іѡаннъ, сиромашче по отцѣ, а маїка мѣ была благочестїва, и благолюбїва, даде чѣдо то си да се оучи книга, и ималъ Іѡаннъ даръ ѡ Бога, и навчилсе скорѣ, и дѣверъ гласъ ималъ: нарѣкле го ангелогласный. Въ това време тѣрсилъ царо нѣ-кой дѣверъ пѣвецъ, катко то є обѣщан на царове те, и найдѣха Іѡанна, и забеле го, и го дали, да оучи, и за малко време сичките замїна, затова го и царѣво возлюбї, и искалъ да го ѡжени богѣтѣ. Видѣлъ Іѡаннъ защо го сички те почитатъ за-ради царѣвѣтѣ и за гласѣтѣ, и сладкопѣнїе то не-гово, за това былъ въ жалость, и се боалъ да не се разгорди и да ѡпаднѣ ѡ бога: и глѣдалъ да на-мѣри благовремїе да повѣгне, да го не славатъ че-ловѣцѣте. Въ това време дошелъ и гѣмена ѡ ве-лика лавра свѣтогорска, въ царскїатѣ дѣмъ заради нѣкоа потреба, свѣрши си (работа та), и си ѡидѣ въ монастырь, катко видѣлъ негово то ангелско жи-вѣнїѣ и благопѣнїе, ѡстави сичка слава, и почита-нїѣ: и соклече си златни те царски дрѣхи, и ѡблѣ-чеса въ коженѣви дрѣхи, и зѣлъ въ рѣка та си єд-